

§ 15 af det midlertidige Lønningsreglement benyttede, og maa formentlig bruges, indtil Forholdet maatte blive ordnet ved Lov. Kun har jeg ment, at det maatte forbeholdes det høie Ministerium at fastsætte et senere Tidspunkt for denne Foranstaltnings Krafttræden, dels af den praktiske Grund, at dette Tillægs Krafttræden ikke burde forhales for det Tilfælde, at Ministeriet skulde være Betænkelig ved strax at gaa ind paa en saa omfattende Foranstaltning, og dels fordi det muligt kunde findes rigtigt at udsætte samme, efter at et muligt Lovforslag, indeholdende Bestemmelser herom, maatte være forelagt og eventuelt drøftet i Rigsdagen. Bestemmelsen er altsaa nærmest tænkt som en Art Løsteparagraf, men vilde som saadan selvfølgelig være af ikke ringe Betydning for Personalet.

Med Hensyn til §§ 5 og 6 tør jeg henholde mig til de i Indledningen fremsatte Bemærkninger.

I Henhold til Foranstaaende tillader jeg mig altsaa ærbødigst at indstille, at det høie Ministerium vilde approbere det medfølgende Tillæg til midlertidigt Lønningsreglement af 5te Mai 1887 for det ved Statsbanebriften ansatte maanedslønnede Personale samt bemyndige mig til at afholde de heraf flydende Udgifter med mulig fornøden Efterbevilling efter behørig Forklaring gjennem det eventuelle aarlige Tillægsbudget for 1887—88.

N. Holst.

V. Stahlshmidt.

Til Indenrigsministeriet.